

Kjære menighet,

Nådehilsen

Nåde være med dere, og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

Dagens bønn

Kjærlighetens Gud, du gav din Sønn til soning for våre synder.

Vi ber deg: Vend våre øyne mot ham når vi blir satt på prøve, og hjelp oss når vi er svake, ved Jesus Kristus, vår Herre, som med deg og Den hellige ånd lever og råder, én sann Gud fra evighet til evighet.

Amen.

Dagens tekster og noen tanker til disse

I løpet av den siste uken har mange kjent på at «nå er det nok», «nå er vi lei og uten motivasjon». Onsdag med rødt nivå og hovedoppslag i Aftenposten: «Hater hjemmeskole». Jeg føler for alle de barn og unge som gleder seg til noe, men som opplever gang på gang at det blir avlyst. Jeg kjenner utilstrekkeligheten mange føler, hverken å få det helt til på hjemmebane eller på jobb. Og savnet etter å klemme hverandre, møte hverandre. Med disse tankene i bakhodet leste jeg søndagens gammeltestamentlige tekst – som jeg nå deler med dere også her:

Så brøt de opp fra fjellet Hor og tok veien mot Sivsjøen. For de ville gå utenom Edom-landet. Men på veien ble folket utålmodig og tok til orde mot Gud og mot Moses: «Hvorfor førte dere oss opp fra Egypt for å dø i ørkenen? Her er det verken brød eller vann, og vi er inderlig lei av denne elendige maten.»

Da sendte Herren serafslanger inn blant folket. De bet israelittene, og mange av dem døde. Folket kom til Moses og sa: «Vi syndet da vi tok til orde mot Herren og mot deg. Be Herren at han må ta slangene bort fra oss!» Og Moses ba for folket. Da sa Herren til ham: «Lag deg en serafslange og sett den på en stang! Alle som blir bitt, skal se opp på den. Da skal de leve.» Moses laget en kobberslange og satte den opp på stangen. Og når noen ble bitt av en slange og så på kobberslangen, fikk han leve. 4 Mos 21,4-9

Gammeltestamentlige forstillinger om at mennesker vender seg fra Gud og Gud sender en straff slik at folket vender om, korresponderer lite med vårt Gudsbilde i dag. Jesus selv avfeide at sykdom er en straff fra Gud. Dette er i seg selv et stort og interessant tema – men akkurat denne uken, så festet jeg meg ved noe annet i teksten - folket som er lei. Uendelig lei: «Vi vil ha det annerledes, livet skal ikke kjønes slik». Kanskje var det det de ropte og tenkte. Folket vandret til sammen 40 år gjennom ørkenen, og da er det ikke rart at de underveis tvilte på at de noensinne vil komme fram til det lovende land, hvor melk og honning flyter. Og som vi vet, vi som kjenner til historien også om årene etterpå, så ble ikke alt bra når de kom fram heller.

Men folket fikk noe på vandringen som lot dem fortsette. Og de kom fram. Se mot slangen, så skal du leve. I dagens evangelietekst heter det: *Og slik Moses løftet opp slangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp, for at hver den som tror på ham, skal ha evig liv. For så høyt har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Joh 3,14-16*

Gud sender sin Sønn.

Folket fikk en erfaring, som de hadde med seg alle årene videre, og denne fortellingen lever fortsatt videre fra generasjon til generasjon.

Livet etter av folket hadde sett på slangen var ikke perfekt og smertefritt, men det var annerledes allikevel. Nettopp på grunn av den erfaringen, at Gud gir liv. Livet som er mer enn klær og mat, men en tilhørighet. Tillit til at vi vil komme fram fordi noen leder oss dit og følger oss på veien – uansett hvordan veien ser ut. Jeg tror ikke at Gud straffer oss når vi beklager veier livet tar oss og vi ikke forstår ørkenveier i livet. Gjennom fortellingen om Jesus får vi heller bekreftet en Gud som kommer imot oss og hører hva han kan gjøre for sitt barn.

Fortellingen om Jesus, som Gud sendte til verden han elsket så høyt. Denne fortellingen bærer vi med oss videre – men vi må minne hverandre på den, midt i ørkenen. Minne oss på at Jesus har gått på denne jorden selv, levde og kjente livet slik vi gjør. Påskefortellingen som ligger foran oss som den store skatten – viser oss Guds vei på jorden, hvordan Gud så og behandlet de han møtte. Det er en erfaring mennesker har gjort.

Hør gjerne «Woyaya» av Art Garfunkel på Spotify – jeg har den akkurat nå som bakgrunn ... We are going, heaven knows where we are going, But we know within. And We will get there, heaven knows how we will get there, But know we will....

Og så hører jeg vår daglige leder sier: jeg elsker påske – uansett hvordan den kommer – jeg elsker påske. Og ja, det er så sant, påske med gul pynt og eggmalier og leting etter sjokoladeegg. Fortellingen som ble til en erfaring gjennom generasjonene – at selv når livet er truet, så kan ingenting gjøre noe med den kjærligheten Gud har til sin verden.

Jeg elsker påske!

Vi hører dagens tekst fra menigheten i Korint:

Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og ga oss forsoningens tjeneste. For det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han betrodde budskapet om forsoningen til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er Gud selv som formaner gjennom oss. Vi ber dere på Kristi vegne: La dere forsones med Gud! Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet. 2 Kor 5,18-21

La oss be

Kjære Gud, takk for alt som lar oss kjenne at du er god. Takk at du vandrer med oss hver eneste dag. Hjelp oss å bringe din kjærlighet videre til vår neste.

La oss sammen be Vår Far

*Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på
jorden slik som i
himmelen. Gi oss i dag
vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre
skyldnere. Og la oss ikke
komme i fristelse, men
frels oss fra det onde.
For riket er ditt
og makten og æren i
evighet. Amen.*

Ta imot velsignelsen

Herren velsigne deg og bevare deg.

*Herren la sitt ansikt lyse over deg og være deg nådig.
Herren løfte sitt åsyn på deg og gi deg fred.*